

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521207219
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7521207219.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému Mgr. K. H., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom U. XX, H. T. Q., právne zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 7 312,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 001,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 21,85 eur od 2. novembra 2019 do 7. apríla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2019 do 7. apríla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,85 eur od 8. apríla 2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. mája 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júla 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. augusta 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. septembra 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. októbra 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. novembra 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. mája 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júla 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. augusta 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. septembra 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. októbra 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. novembra 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. mája 2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2022 do zaplatenia, a to tak, že žalovanému sa povoľuje žalovanú sumu splácať v pravidelných mesačných

splátkach po 125,00 eur, splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Žalovanému priznávam nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,62 % proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27. októbra 2021 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 7 312,85 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,40 % ročne zo sumy 7 312,85 eur od 21. apríla 2019 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 6 000,00 eur, a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 6 000,00 eur, len 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 7 312,85 eur do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 2. marca 2018 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 6 000,00 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 60 mesačných splátkach vo výške 151,35 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v Zmluve. Žalovaný bol tak celkom povinný zaplatiť podľa Zmluvy sumu 9 081,00 eur. Žalovaný sa so splácaním splátok dostal do omeškania. Vzhľadom na jeho omeškание s úhradou splátky č. 9 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 4. apríla 2019. K uplatneniu sankcie straty výhody splátok došlo dňa 20. apríla 2019, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Keďže žalovaný tak nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškani s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavujú sumu 7 102,85 eur. Žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 1 978,15 eur.

Žalovaný pristúpil k poisteniu schopnosti splácať úver poskytovaného spoločnosťou MetLife Europe Limited, pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47 257 105, so sídlom Pribinova 10, Bratislava, ako organizačná zložka spoločnosti MetLife Europe Limited, so sídlom Lower Hatch Street, On Hatch 20, Dublin, Írsko. Na základe pristúpenia k poisteniu sa žalovaný zároveň v Zmluve zaviazal nahradiť žalobcovi sumu poistného, ktoré žalobca platil poisťovateľovi. Jednotlivé náhrady poistného boli splatné k 1. dňu v mesiaci. Na základe žiadosti žalovaného z 28. decembra 2018 bolo poistenie zrušené.

Na základe vyššie uvedeného záväzky žalovaného vo výške 7 312,85 eur pozostávajú len zo sumy neuhradených záväzkov podľa Zmluvy, predstavujúcich súčet neuhradených splátok vo výške 7 312,85 eur. Žalobca voči žalovanému nevidoval žiadne neuhradené záväzky na náhradu poistného, ktoré by mu bol žalovaný povinný zaplatiť.

Keďže žalovaný sa so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatennej sumy dostal do omeškania, vznikol žalobcovi aj nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1. Zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 7 312,85 eur od 21. apríla 2019 do zaplatenia.

Popri nároku na zmluvné pokuty si žalobca v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnil zo sumy omeškaných splátok aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Žalobca si preto uplatnil len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,40 % ročne zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje

rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,40 % ročne zo sumy 7 312,85 eur od 21. apríla 2019 do zaplatenia. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 6 000,00 eur, žalobca si odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatnil len 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 7 312,85 eur do zaplatenia.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 2. marca 2018, Splátkový kalendár k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX, Výpis z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, Žiadosť o úver, Prihlášku do poistenia, Oznámenie o uplatnení práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s doručenkou a Prehľad splácania a predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 27. februára 2018, Dodatok k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 27. februára 2018, Splátkový kalendár k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, vyhotovený dňa 4. januára 2019, Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX z 27. februára 2018, schválenú 2. marca 2018, Výpis z účtu, Prehľad platieb, Prihlášku do poistenia č. XXXXXXXXX z 27. februára 2019 a Oznámenie o zosplatení zo 14. januára 2019 s doručenkou.

4. Podaním z 13. decembra 2021 žalobca v reakcii na výzvu súdu, aby preukázal, že k uplatneniu práva podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (t. j. k uplatneniu straty výhody splátok) došlo v súlade s § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, a špecifikoval, čo tvorí žalovanú sumu 7 312,85 eur, zopakoval tvrdenia ním uvádzané v žalobe a doplnil, že z celkovej sumy úveru 9 291,00 eur (7 splátok vo výške 181,35 eur a 53 splátok vo výške 151,35 eur) žalovaný uhradil splátky vo výške 1 978,15 eur, ako to vyplýva z pripojeného prehľadu platieb. Dodal, že po podaní žaloby nedošlo k žiadnej úhrade. Vzhľadom na uvedené trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám, ktoré mu vrátane podania žalobcu z 13. decembra 2021 boli doručené postupom podľa § 167 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach i výzvou v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie sa k podanej žalobe do vlastných rúk dňa 21. decembra 2021, vyjadril písomným podaním z 11. apríla 2022, ktorým nárok uplatňovaný podanou žalobou označil za nedôvodný. Primárne poukázal na to, že na základe predmetnej Zmluvy mal pri úvere poskytnutom mu vo výške 6 000,00 eur uhradiť spolu sumu 9 081,00 eur, respektíve s poistením sumu 10 881,00 eur, pričom majú za to, že zo Zmluvy nevyplýva, že mal reálnu možnosť odmietnuť poistenie, a teda bol nútený poistenie uzavrieť, odplata za poskytnutý úver sa neprimerane navýšila, považoval odplatu za úver vo výške 4 881,00 eur za úžernícke protiplnenie podľa § 39a Občianskeho zákonníka. Pre prípad, že by súd vyhodnotil Zmluvu ako neplatný právny úkon a žalobca by mal nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniesol žalovaný námietku premlčania vydania bezdôvodného obohatenia pre uplynutie dvojročnej aj trojročnej premlčacej doby.

V ďalšej časti podaného vyjadrenia žalovaný, citujúc a vychádzajúc z ustanovenia § 7 ods. 1, ods. 16, ods. 17 a z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy a podporne sa odvolávajúc na Opatrenie NBS z 19. novembra 2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 2016, sp. zn. 7 Sžo 61/2015, ďalej rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 20. marca 2019, sp. zn. 33 Cdo 201/2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. februára 2021, sp. zn. 11CoCsp/2/2021 (body 8.-10.), rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. januára 2021, sp. zn. 3CoCsp/54/2020 (bod 16.), rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. januára 2020, sp. zn. 22Co/136/2019 (bod 17.), či rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 18. decembra 2014 vo veci C-449/13 CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkausovej, Charline Bonatovej, rod. Savaryovej, Florianovi Bonatovi, konštatoval, že žalobca absolútne neposudzoval schopnosť žalovaného ako žiadateľa o úver splácať úver, a preto nemal právo úver zosplatiť a tento sa zároveň považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaný zdôraznil, že zo žalobcom predložených listín vyplývajú nasledovné informácie: príjem žalovaného 820,00 eur, 2 vyživované nezaopatrované deti, ženatý, bývanie v rodinnom dome, s tým, že ním uvádzané informácie o príjme a rodinnom stave žalobca nijako neoveroval. Zároveň poukázal na to, že v súvislosti s posudzovaním schopnosti splácať úver žalobca nechal do úvahy, aké sú výdavky žalovaného a aké

je jeho prípadné úverové zaťaženie, z ktorých dôvodov nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný pripomenul, že dôkazné bremeno zaťažuje v rámci preverovania bonity klienta veriteľa, ktorého povinnosťou je nielen získať informácie o sociálno-majetkovej situácii spotrebiteľa, ale ich aj dostatočne vyhodnotiť.

Pre prípad, že by súd dospel k záveru, že žalobca splnil svoje povinnosti týkajúce sa overovania bonity a mal právo úver zosplatiť, žalovaný vyjadril presvedčenie, že zosplatnenie nebolo vykonané v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že úkon zosplatnenia z 20. apríla 2019, na ktorý sa žalobca odvoláva, žalovanému nebol nikdy doručený, pričom ani žalobca nepreukázal, že by nejaká listina zosplatnenia vôbec existovala a už vôbec nie, že by sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

Žalovaný (z opatrnosti) vzniesol aj námietku premlčania všetkých splátok splatných a nezaplatených viac ako tri roky pred podaním žaloby. Zároveň, vo vzťahu k splátkam, ktorých splatnosť mala nastať po podaní žaloby, mal za to, že nemohli byť žalované z dôvodu, že neboli splatné a úkon zosplatnenia je neplatným právnym úkonom.

Záverom podaného vyjadrenia žalovaný upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že v Zmluve je podľa jeho názoru nesprávne uvedená náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzená v § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov - v Zmluve uvedená údajom 12,54 %, hoci správny údaj bol 9,61 %, ako aj náležitosť vyžadovaná ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) naposledy uvedeného zákona, t.j. ročná percentuálna miera nákladov, keď v Zmluve bola vyjadrená údajom 19,10 %, hoci podľa kalkulačky zverejnenej na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky mala byť správne 17,69 %. Z nesprávnosti uvedených obligatórnych náležitostí žalovaný vyvodil záver o tom, že na ne treba nazerať, akoby v Zmluve ani neboli uvedené, a teda poskytnutý úver považovať aj z dôvodu absencie označených náležitostí za bezúročný a bezpoplatkový.

Na základe uvedeného žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v rozsahu, v akom to vyplynie z vykonaného dokazovania a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania. Súčasne, pre prípad, že by bol žalovaný povinný zaplatiť akúkoľvek sumu, žiadal, aby mu túto bolo umožnené splácať v mesačných splátkach vo výške maximálne 120,00 eur - 140,00 eur mesačne. Súdu zároveň oznámil, že po podaní žaloby uhradil sumu 120,00 eur, o ktorej skutočnosti predložil súdu v prílohe predmetného vyjadrenia doklad o úhrade zo 7. apríla 2022 spolu s Opatrením NBS č. 10/2017 zo 14. novembra 2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, Kontrolným prepočtom zo stránky Ministerstva financií Slovenskej republiky a Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2017.

6. Následne, podaním zo 14. apríla 2022 žalovaný na doplnenie vyjadrenia z 11. apríla 2022 v časti, v ktorej žiadal o povolenie splácať prisúdenú sumu, k svojej finančnej situácii uviedol, že jeho čistý príjem zo zamestnania predstavuje cca 1 000,00 eur a príjem jeho manželky z titulu opatrovateľského príspevku a prídavkov na dve nezaopatrované deti predstavuje 560,20 eur. Výdavky v súhrnnej výške cca 1 250,00 eur špecifikoval nasledovne: SIPO: 608,00 eur, splátka hypotéky: 102,00 eur, splátka pôžičky CETELEM: 169,00 eur; úhrady za služby mobilného operátora a internet: 120,00 eur a výdavky na stravu: cca 250,00 eur. Opätovne zdôraznil, že má dve nezaopatrované deti.

Za účelom preukázania tvrdených majetkových, finančných, sociálnych a rodinných pomerov žalovaný v prílohe doplnenia svojho vyjadrenia súdu predložil svoju výplatnú pásku za obdobie 2/2022, výpis z osobného účtu jeho matky, platobný doklad SIPO za obdobie 4/2022 a rodné listy svojich dvoch maloletých detí.

7. Žalobca na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, ktoré mu bolo doručené dňa 20. apríla 2022, žiadnym spôsobom nereagoval.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 17. júna 2022. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčasť vopred ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, zdôrazniac, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Pojednávanie sa nezúčastnil ani žalovaný,

ktorý prostredníctvom právneho zástupcu svoju neúčasť taktiež vopred ospravedlnil a navrhol, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti a s poukazom na jeho doterajšieho vyjadrenia žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania. S ohľadom na uvedené, súd, vychádzajúc z ustanovenia § 180 CSP, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení strán sporu, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu i žalovaného, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a zistil tento skutkový stav:

10. Zo Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. (vs) XXXXXXXXXXXX, podpísanej žalovaným 27. februára 2018 (ďalej v rozhodnutí aj len "Žiadosť") (č. l. 11 spisu), súd zistil, že žalovaný ako dlžník požadoval od žalobcu ako veriteľa úver v sume 6 000,00 eur so splatnosťou na 60 mesiacov. Súčasťou Žiadosti boli ekonomicko-sociálne údaje o žalovanom v rozsahu: príjem zo zamestnania: 820,00 eur; vzdelanie: vysokoškolské; spôsob bývania: rodinný dom; rodinný stav: ženatý; počet nezaopatrených detí: 2; počet členov domácnosti: 4; ako aj údaje o zamestnaní, zamestnávateľovi a povahe pracovného pomeru žalovaného.

11. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 27. februára 2018 (ďalej v rozhodnutí aj len "Zmluva") (č. l. 6-8 spisu), uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že zmluvné strany uzatvorili zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver v celkovej výške 6 000,00 eur, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 60-tich mesačných splátkach vo výške 151,35 eur, pozostávajúcich v sume 100,00 eur zo splátky istiny úveru a v sume 51,35 eur zo splátky úroku. Celková čiastka, ktorú musí dlžník v súvislosti s úverom zaplatiť tak predstavovala sumu 9 081,00 eur a bola tvorená celkovou výškou úveru a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, ktoré boli vyčíslené sumou 3 081,00 eur a pozostávali zo sumy úrokov, ktorú musí dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru. Zmluvné strany dohodli úrokovú sadzbu úveru vo výške 17,69 % ročne, odplatu za úver určenú podľa Občianskeho zákonníka vo výške 17,69 % ročne a ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej aj len "RPMN") vo výške 19,10 % ročne. V Zmluve bol ďalej uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN vo výške 12,54 %. Pri údají o dobe trvania Zmluvy bolo uvedené, že Zmluva sa uzatvára na dobu určitú do termínu konečnej splatnosti úveru. Termíny splatnosti splátky istiny a splátky úroku boli dojednané k 1. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že dátum splatnosti prvej splátky istiny úveru a prvej splátky úroku bol určený na deň 1. apríla 2018 a termín konečnej splatnosti úveru na deň 1. marca 2023. Úroková sadzba pre prípad omeškania s úhradou splátok bola v Zmluve uvedená vo výške 5,00 % ročne.

Súčasťou časti Zmluvy obsahujúcej údaje o spotrebiteľskom úvere bola aj Informácia o náhrade poistného pre prípad, že dlžník pristúpi k poisteniu schopnosti splácať úver, v zmysle ktorej poistenie schopnosti splácať úver je dobrovoľné, a teda veriteľ uzavretie a vznik takéhoto poistenia nikdy nepožaduje ako podmienku pre uzavretie tejto Zmluvy alebo pre získanie úveru či pre uzavretie akéhokoľvek iného zmluvného vzťahu. Účasť na poistnom vzťahu nevzniká uzavretím tejto Zmluvy, ale podpísaním Prihlášky do poistenia. V Zmluve bolo ďalej uvedené, že pristúpením k poisteniu schopnosti splácať úver sa dlžník voči veriteľovi zaväzuje, že bude veriteľovi platiť náhradu poistného za dobu trvania poistenia, a to vo výške 30,00 eur mesačne so splatnosťou každej platby náhrady poistného k 1. dňu v mesiaci, splatnosťou prvej platby náhrady poistného 1. apríla 2018 a splatnosťou poslednej platby náhrady poistného 1. marca 2023 pri celkovom počte platieb 60.

V článku 4. ods. 4.2. Zmluvy sa dlžník zaviazal uhradiť poskytnutý úver spolu s úrokmi podľa tejto Zmluvy v dohodnutých termínoch splatnosti jednotlivých splátok na bankový účet veriteľa. Úroky vo výške uvedenej v Zmluve uhrádza dlžník v rovnakých mesačných splátkach spolu s istinou úveru, pričom úroky budú platené bez amortizácie istiny. Výška splátky úrokov a výška splátky istiny je v každej splátke rovnaká.

V článku 4. ods. 4.3. Zmluvy sa uvádza, že ak dlžník pristúpi k poisteniu schopnosti splácať úver poskytnutý na základe tejto Zmluvy, zaväzuje sa podpisom tejto Zmluvy platiť veriteľovi náhradu poistného. Dlžník podpisom potvrdzuje svoju vedomosť o tom, že poistné za poistenie jeho schopnosti splácať úver poskytnutý na základe tejto Zmluvy podľa ním zvoleného / dohodnutého súboru poistenia uhrádza veriteľ a on (ako dlžník) sa zaväzuje veriteľovi platiť náhradu tohto poistného.

V článku 7. ods. 7.1. písm. a) Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov podľa tejto Zmluvy o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti sa všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa tejto Zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti, stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak.

Podľa článku 8. ods. 8.1. Zmluvy v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo jej časti alebo s úhradou platby náhrady poistného veriteľovi je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,60 % p. a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo ich časti o viac ako tri mesiace stali podľa článku 7. ods. 7.1. písm. a) tejto Zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto Zmluvy, je dlžník povinný ďalej zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,60 % p. a.) zo zosplatených záväzkov podľa odseku 7.1. tejto Zmluvy.

V zmysle článku 8. ods. 8.2. Zmluvy okrem zmluvnej pokuty podľa odseku 8.1. tejto Zmluvy je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1. tejto Zmluvy nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3. tejto Zmluvy.

V článku 8. ods. 8.3. Zmluvy je ďalej uvedené, že zmluvná pokuta podľa článku 8. ods. 8.1. tejto Zmluvy spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie dlžníka so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

12. V rovnaký deň, 27. februára 2018, došlo medzi zmluvnými stranami aj k uzatvoreniu Dodatku k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej v rozhodnutí len "Dodatok") (č. I. 9 spisu), predmetom ktorého bola úprava niektorých vzájomných vzťahov zmluvných strán súvisiacich s prístupím dlžníka k poisteniu schopnosti splácať úver poskytnutý podľa Zmluvy, ktoré bolo uzavreté v rámci propagačnej akcie "Dva mesiace poistenia zdarma". Dlžník prejavil vôľu pristúpiť k poisteniu schopnosti splácať úver, ktoré ako predmet poistenia a jeho podmienky sú dohodnuté v Rámcovej poistnej zmluve č. XXX.XXX zo dňa 20. decembra 2017 v znení jej dodatkov, uzavretej medzi veriteľom ako poistníkom a poisťovateľmi: 1. MetLife Europe d.a.c., pobočka poisťovne z iného členského štátu, a 2. MetLife Europe Insurance d.a.c., pobočka poisťovne z iného členského štátu. Pristúpenie k poisteniu vyplýva z prihlášky do poistenia, ktorú dlžník podpísal. Dlžník podpisom Dodatku potvrdil svoju vedomosť o tom, že poistné za poistenie jeho schopnosti splácať úver poskytnutý na základe Zmluvy uhradza veriteľ a on (ako poistený) sa zaviazal veriteľovi platiť náhradu tohto poistného vo výške 30,00 eur mesačne so splatnosťou každej platby náhrady poistného v 1. deň kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej platby náhrady poistného k 1. júnu 2018 pri celkovom počte platieb 58. Náhradu poistného sa dlžník zaviazal platiť v dohodnutých termínoch splatnosti na bankový účet veriteľa.

13. Z Prihlášky do poistenia č. XXXXXXXXX z 27. februára 2018 (ďalej v rozhodnutí aj len "Prihláška") (č. I. 14-15 spisu) vyplýva, že žalovaný súhlasil s tým, že žalobca ako poistník uzatvoril s poisťovateľmi na základe Rámcovej poistnej zmluvy č. XXX.XXX v jeho prospech poistenie v rozsahu súboru poistenia Balík A - Poistenie pre prípad straty života, pripoistenie úplnej trvalej invalidity, pripoistenie úplnej dočasnej invalidity a poistenie hospitalizácie z dôvodu úrazu pri sadzbe poistného 0,50 % z výšky istiny celého úveru, t.j. pri mesačnom poistnom 30,00 eur. Súčasťou prihlášky je vyhlásenie poistníka (žalobcu), že pristúpenie k poisteniu na základe podpísania tejto Prihlášky do poistenia nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný vyhlásil, že o tom, že nie je povinný prijať návrh poistenia zo strany poistníka (žalobcu), bol žalobcom jasne a zrozumiteľne informovaný, čo potvrdil svojím podpisom.

14. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil v konaní aj Splátkový kalendár k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, vyhotovený dňa 4. januára 2019 (ďalej v rozhodnutí len "Splátkový kalendár") (č. I. 10 spisu), z ktorého vyplýva, že bol vyhotovený z dôvodu a zohľadňujúc zrušenie poistenia od 1. januára 2019 s tým, že poslednú náhradu poistného za mesiac november vo výške 30,00 eur bolo potrebné uhradiť do 1. decembra 2018 spolu s pravidelnou splátkou úveru. Splátkový kalendár obsahoval aj rekapituláciu údajov súvisiacich so splácaním úveru v rozsahu: počet splátok úveru: 60; výška pravidelnej splátky úveru: 151,35 eur; dátum splatnosti prvej splátky istiny úveru a splátky úroku: 1. apríl 2018; dátum splatnosti poslednej splátky istiny úveru a splátky úroku: 1. marec 2023; termín konečnej splatnosti úveru: 1. marec 2023; termín splatnosti splátky úveru a splátky úroku: 1. deň v mesiaci.

15. Podľa predloženého Výpisu z účtu žalobcu (č. I. 12 spisu) ako aj pripojeného Prehľadu platieb (č. I. 13, č. I. 37 spisu) bola dňa 2. marca 2018 žalobcom žalovanému elektronicky odoslaná platba vo výške 6 000,00 eur. Z Prehľadu platieb tiež vyplýva, že žalovaný z titulu úveru uhradil spolu sumu vo výške 1 978,15 eur, a to platbami vo výške 151,35 eur v dňoch 3. apríla 2018, 5. mája 2018, 8. júna 2018, 9. júla 2018, 7. augusta 2018, 17. septembra 2018, 7. októbra 2018, 10. novembra 2018 a 13. decembra 2018, platbou vo výške 160,00 eur dňa 24. januára 2019 a platbami vo výške 152,00 eur v dňoch 1. marca 2019, 21. mája 2019 a 8. júla 2019.

16. Z Karty klienta (žalovaného) (č. I. 36 spisu), pripojenej žalobcom k jeho písomnému vyjadreniu z 13. decembra 2021, vyplýva, že (1.) splátka istiny vo výške 100,00 eur a úrokov vo výške 51,35 eur, t.j. spolu vo výške 151,35 eur, splatná 1. apríla 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 151,35 eur dňa 3. apríla 2018; (2.) splátka istiny vo výške 100,00 eur a úrokov vo výške 51,35 eur, t.j. spolu vo výške 151,35 eur, splatná 1. mája 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 151,35 eur dňa 5. mája 2018; (3.) splátka istiny vo výške 100,00 eur, úrokov vo výške 51,35 eur a poistného vo výške 30,00 eur, t.j. spolu vo výške 181,35 eur, splatná 1. júna 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 151,35 eur dňa 8. júna 2018 a vo výške 30,00 eur dňa 9. júla 2018; (4.) splátka istiny vo výške 100,00 eur, úrokov vo výške 51,35 eur a poistného vo výške 30,00 eur, t.j. spolu vo výške 181,35 eur, splatná 1. júla 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 121,35 eur dňa 9. júla 2018 a vo výške 60,00 eur dňa 7. augusta 2018; (5.) splátka istiny vo výške 100,00 eur, úrokov vo výške 51,35 eur a poistného vo výške 30,00 eur, t.j. spolu vo výške 181,35 eur, splatná 1. augusta 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 91,35 eur dňa 7. augusta 2018 a vo výške 90,00 eur dňa 17. septembra 2018; (6.) splátka istiny vo výške 100,00 eur, úrokov vo výške 51,35 eur a poistného vo výške 30,00 eur, t.j. spolu vo výške 181,35 eur, splatná 1. septembra 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 61,35 eur dňa 17. septembra 2018 a vo výške 120,00 eur dňa 7. októbra 2018; (7.) splátka istiny vo výške 100,00 eur, úrokov vo výške 51,35 eur a poistného vo výške 30,00 eur, t.j. spolu vo výške 181,35 eur, splatná 1. októbra 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 31,35 eur dňa 7. októbra 2018 a vo výške 150,00 eur dňa 10. novembra 2018; (8.) splátka istiny vo výške 100,00 eur, úrokov vo výške 51,35 eur a poistného vo výške 30,00 eur, t.j. spolu vo výške 181,35 eur, splatná 1. novembra 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 1,35 eur dňa 10. novembra 2018, vo výške 151,35 eur dňa 13. decembra 2018 a vo výške 28,65 eur dňa 24. januára 2019; (9.) splátka istiny vo výške 100,00 eur, úrokov vo výške 51,35 eur a poistného vo výške 30,00 eur, t.j. spolu vo výške 181,35 eur, splatná 1. decembra 2018, bola žalovaným uhradená vo výške 131,35 eur dňa 24. januára 2019 a vo výške 50,00 eur dňa 1. marca 2019; (10.) splátka istiny vo výške 100,00 eur a úrokov vo výške 51,35 eur, t.j. spolu vo výške 151,35 eur, splatná 1. januára 2019, bola žalovaným uhradená vo výške 102,00 eur dňa 1. marca 2019 a vo výške 49,35 eur dňa 21. mája 2019; (11.) splátka istiny vo výške 100,00 eur a úrokov vo výške 51,35 eur, t.j. spolu vo výške 151,35 eur, splatná 1. februára 2019, bola žalovaným uhradená vo výške 102,65 eur dňa 21. mája 2019 a vo výške 48,70 eur dňa 8. júla 2019; (12.) splátka istiny vo výške 100,00 eur a úrokov vo výške 51,35 eur, t.j. spolu vo výške 151,35 eur, splatná 1. marca 2019 bola žalovaným uhradená vo výške 103,30 eur dňa 8. júla 2019. V poradí 12. splátka tak ostala neuhradená v rozsahu 48,05 eur. Na nasledujúce splátky (13. - 60.) už neboli zo strany žalovaného uskutočnené žiadne úhrady.

17. Listom zo 14. januára 2019, označeným "Oznámenie o zosplatnení" a adresovaným žalovanému (ďalej v rozhodnutí len "Oznámenie o zosplatnení") (č. I. 16 spisu), žalobca žalovanému oznámil, že ku dňu jeho vyhotovenia je v omeškaní s úhradou splátok č. 8, 9 a 10, ktoré je povinný uhrádzať ako dlžník podľa Zmluvy, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Suma omeškaných splátok je spolu 361,35 eur, pričom omeškanie na najstaršej splatnej splátke je 74 dní. Zároveň žalovaného upozornil, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace

a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo Zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti, a po splnení zmluvne dohodnutých podmienok si žalobca bude môcť uplatniť aj nároky na zmluvné sankcie. Žalovaný tým stratí výhodu splátok a celý dlh bude povinný zaplatiť naraz. Z pripojenej doručenky (č. I. 17 spisu) vyplýva, že predmetné Oznámenie o zosplatnení bolo žalovanému doručené dňa 4. apríla 2019.

18. V zmysle výpočtu RPMN za použitia Interaktívnej kalkulačky na webovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, printscreen ktorého žalovaný preložil súdu, bola RPMN úveru poskytnutého 27. februára 2018 vo výške 6 000,00 eur a splácaného splátkami vo výške 151,35 eur vyjadrená hodnotou 17,69 % (č. I. 71 spisu).

19. Z Výpisu z bankového účtu (č. I. 72 spisu) vyplýva, že dňa 7. apríla 2022 bola v mene žalovaného uhradená suma vo výške 120,00 eur.

20. Na preukázanie finančných, rodinných a sociálnych pomerov žalovaný súdu predložil svoju výplatnú pásku za obdobie 2/2022, z ktorej súd zistil, že jeho čistý príjem za uvedené obdobie zodpovedal sume 1 106,96 eur (č. I. 90 spisu). Z výpisu z osobného účtu matky žalovaného vyplýva, že dňa 16. marca 2022 bola na uvedený účet poukázaná platba Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice vo výške 560,20 eur určená pre manželku žalovaného ako príjemkyňu (č. I. 91 spisu). V zmysle Platobného dokladu SIPO bola žalovanému za obdobie 4/2022 predpísaná z titulu zálohy na elektrinu a produktov VSE na úhradu suma 608,00 eur (č. I. 92 spisu). Súd sa zároveň oboznámil s rodnými listami maloletých detí žalovaného (č. I. 93 spisu).

21. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

23. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

24. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "Obchodný zákonník") touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné

prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

27. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

28. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

29. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

30. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy a Dodatku, t.j. do 31. augusta 2018 (ďalej len "Občiansky zákonník"), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1. februára 2013 (ďalej len "nariadenie") výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy a Dodatku, t.j. do 26. septembra 2018 (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa"), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,

b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy a Dodatku, t.j. do 30. apríla 2018 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

34. Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

38. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

39. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

40. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

41. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

42. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

43. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

44. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

45. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

46. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

47. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

48. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

49. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

50. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

51. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

52. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

53. Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

54. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

55. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

56. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

57. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 27. marca 2020 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

58. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19. januára 2021 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

59. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

60. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

61. Podľa § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka poisťná zmluva obsahuje najmä

- a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy,
- b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné,
- c) poisťnú dobu,
- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťnú zmluvu,
- f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

62. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27. februára 2018 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver v sume 6 000,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Žalovaný nerozporoval ani žalobné tvrdenie, že do podania žaloby uhradil len časť dlžnej sumy vo výške 1 978,15 eur, a zároveň žalobca nepoprel skutkové tvrdenie žalovaného, že po podaní žaloby, dňa 7. apríla 2022, uhradil na úver ešte sumu vo výške 120,00 eur. Vzhľadom na uvedené považoval súd tieto skutkové tvrdenia strán sporu v súlade s § 151 ods. 1 CSP (a aj so zreteľom na v konaní predložené listinné dôkazy) za nesporné. Z jednotlivých prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, uplatnených v

priebehu konania stranami sporu, vyplynulo, že spornou medzi nimi ostala otázka platnosti predčasného zosplatnenia úveru a jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

63. Medzi žalovaným a žalobcom bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, avšak v danom prípade sa zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1. apríla 2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Žalovaný obsah Zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca používal vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek spotrebiteľom. Žalovanému poskytol žalobca úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú Zmluvu sa vzhľadom na kritériá obsiahnuté v § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. vzťahuje aj uvedený zákon, pretože žalobca poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil a ani nepreukazoval. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 129/2010 Z. z.

64. Na podklade vykonaného dokazovania, vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len sčasti.

65. Úvodom považuje súd za potrebné uviesť, že sa nemohol stotožniť so záverom žalovaného o neplatnosti Zmluvy z dôvodu vymedzeného v § 39a Občianskeho zákonníka, pre konštatovanie ktorého sa vyžaduje naplnenie nielen objektívnej stránky tam vymedzenej skutkovej podstaty, ale aj subjektívnej stránky úžery, spočívajúcej v naplnení aspoň jednej zo subjektívnych podmienok zodpovedajúcich tiesni, neskúsenosti, rozumovej vyspelosti, rozrušeniu, dôverčivosti, ľahkomyselnosti, finančnej závislosti alebo neschopnosti plniť záväzky, pričom existenciu žiadneho z týchto (subjektívnych) predpokladov, ktorá sa s protiplnením v hrubom nepomere k plneniu kumulatívne vyžaduje pre záver o neplatnosti dotknutého právneho úkonu v zmysle § 39a Občianskeho zákonníka, žalovaný v konaní ani netvrdil ani nepreukázal.

66. Súd dospel k záveru, že zmluva o úvere bola medzi stranami platne uzavretá. Zároveň si však osvojil názor žalovaného, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, a teda pri uzatváraní predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nedodrжал zákonom predpokladaný postup. Žalobca totiž v konaní, a to ani v reakcii na žalovaným výslovne formulované tvrdenie o nesplnení jeho povinnosti uloženej mu ako veriteľovi ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., nepreukázal, že by konal v súlade s naposledy označeným zákonným ustanovením, podľa ktorého veriteľ je najmä pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Pritom v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. platí, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, nielenže nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, ale v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s tým, že za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z uvedeného vyplýva, že schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver posudzuje veriteľ predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi po vynaložení bežných výdavkov zostane mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Zo zákona č. 129/2010 Z. z. pritom vyplýva, že informácie pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to v spolupráci so žiadateľom o úver, ako aj vyžiadaním údajov z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať, pričom za dostatočné možno považovať iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ

potom veriteľ uvedeným spôsobom nepostupuje, dopúšťa sa v zmysle zákona (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) hrubého porušenia povinnosti definovanej v § 7 ods. 1 uvedeného zákona, ktoré zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 11 ods. 2 sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takýmto veriteľom poskytnutého úveru.

67. V prejednávanej veci žalobca v konaní nepredložil žiadnu listinu preukazujúcu, že by akýmkoľvek spôsobom posúdil schopnosť žalovaného splácať poskytnutý spotrebiteľský úver. Rovnako, ani zo Zmluvy a ostatných priložených listín, ktorými žalobca v spore preukazoval svoj nárok, nevyplýva, že by ako veriteľ akýmkoľvek spôsobom posudzoval bonitu žalovaného. Jediné údaje o sociálno-ekonomickej situácii žalovaného sú obsiahnuté v Žiadosti, avšak tieto nemožno považovať za dostatočné, a to najmä so zreteľom na chýbajúce informácie o akýchkoľvek výdavkoch žalovaného, ako aj na absenciu overenia žalovaným deklarovaného príjmu hodnovernými dokladmi a akéhokoľvek následného vyhodnotenia údajov o príjmoch a výdavkoch žalovaného v ich vzájomnej súvislosti za účelom posúdenia jeho schopnosti splácať predmetný spotrebiteľský úver. Iný ukazovateľ než výška jeho príjmu, ktorý by bol žalobcom pri posudzovaní platobnej schopnosti žalovaného použitý, zo samotnej Zmluvy ani listín predložených žalobcom v priebehu konania nevyplýval. Zároveň je na tomto mieste opätovne potrebné zdôrazniť odbornú starostlivosť dodávateľa (veriteľa), ktorý nemôže vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi, a rovnako nepostačuje mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, pretože zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa. V danom prípade žalobca vôbec nepreukázal, že by uvedené údaje náležite preveril. Žalobca síce od žalovaného požadoval údaj o výške jeho príjmu, avšak z príslušných dokumentov nevyplýva, že by si na jeho overenie vyžiadal od žalovaného relevantné doklady, respektíve že by žalovaný ním deklarovanú výšku príjmu takýmito dokladmi podložil. Na druhej strane, pokiaľ ide o ďalšiu povinnú zložku, t.j. výdavky žalovaného, tieto žalobca nielenže nepreveroval, ale ani nezisťoval, keď od žalovaného nevyžadoval žiadne údaje o jeho výdavkoch, napríklad o nákladoch na bývanie, výdavkoch na živobytie a pod. S ohľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy musel potom súd konštatovať, že predovšetkým skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanému úver napriek tomu, že vôbec nemal zistenú a overenú výšku jeho výdavkov, je nevyhnutné vyhodnotiť ako hrubé porušenie jeho povinnosti konať s odbornou starostlivosťou. Zo samotnej Zmluvy a k nej pripojených listín je zrejmé, že posúdenie bonity žalovaného nespĺňalo ani minimálne štandardy. Bez zohľadnenia príjmov a výdavkov žalobca nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného. Iba ich vzájomným porovnaním je totiž možné vyhodnotiť, či je spotrebiteľ dostatočne solventný a v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky.

68. Ako už bolo uvedené, bonita dlžníka musí byť v súlade s ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. skúmaná cez zisťovanie príjmov a výdavkov dlžníka, ako aj jeho lustráciou v príslušných databázach. Opomenutie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. V prejednávanej veci sa súd po oboznámení s obsahom žalobcom predložených listín stotožnil s názorom žalovaného, že overenie jeho bonity v procese uzavretia spotrebiteľskej zmluvy nezodpovedalo postupu (čo do rozsahu ani kvality) vyžadovanému zákonom. Konanie žalobcu nevykazovalo znaky odbornej starostlivosti v intenciách § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. Napriek tomu, že žalobca nemal príjem žalovaného preukázaný hodnovernými dokladmi (minimálne súdu takéto doklady nepredložil) a o výdavky žalovaného, a teda to, či žalovanému mesačne ostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru, sa v zmysle predložených listinných dôkazov nezaujímal vôbec, žalovanému úver poskytol. Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

69. S ohľadom na predmetné zistenia dospel súd k záveru, že z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by náležite skúmal a vyhodnotil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 druhej vety zákona č. 129/2010 Z. z. v kontexte s ustanovením § 7 ods. 1 uvedeného zákona, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Konštatované zároveň (argumentum a maiori ad minus) znamená, že žalobca nebol v zmysle § 11 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. oprávnený vyžadovať od žalovaného ani jednorazové splatenie predmetného spotrebiteľského úveru.

70. Vzhľadom na uvedené mal žalobca nárok len na vrátenie samotnej istiny poskytnutého úveru, a to v dojednaných mesačných splátkach. V zmysle Zmluvy pozostáva každá pravidelná splátka úveru určená sumou 151,35 eur zo splátky istiny vo výške 100,00 eur a zo splátky úroku vo výške 51,35 eur. V konaní

nebolo sporné, že žalovaný uhradil žalobcovi 1 978,15 eur a po podaní žaloby ďalších 120,00 eur, a teda že spolu zaplatil žalobcovi sumu 2 098,15 eur. Keďže žalovaný bol z dôvodu hrubého porušenia povinnosti žalobcom povinný tomuto vrátiť len samotnú istinu poskytnutého úveru, teda sumu vo výške 6 000,00 eur, a to v splátkach dojednaných na účely splácania istiny vo výške 100,00 eur mesačne, súd v tomto konaní rozhodoval len o jednotlivých nezaplatených splátkach istiny úveru, ktoré sa stali splatnými do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej a neboli zaplatené. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že do dňa vyhlásenia rozsudku (17. júna 2022) sa stalo splatných spolu 51 splátok istiny úveru (splátky splatné od 1. apríla 2018 do 1. júna 2022), pričom žalovaným doposiaľ uhradená suma vo výške 2 098,15 eur zodpovedá celým 20 splátkam istiny úveru, splatným od 1. apríla 2018 do 1. novembra 2019 a vo zvyšnom rozsahu 98,15 eur časti 21. splátky, splatnej 1. decembra 2019, z ktorej tak ostala neuhradená suma vo výške 1,85 eura. Vychádzajúc zo záveru, že žalobca mal nárok len na už splatné a doposiaľ nezaplatené splátky istiny úveru, respektíve ich nezaplatených častí, musel súd vyhodnotiť jeho žalobu v časti uplatnených úrokov a poplatkov, ako aj v časti istiny zodpovedajúcej splátkam istiny úveru splatným neskôr ako 17. júna 2022, t.j. splátkam istiny, ktorých splatnosť ku dňu rozhodnutia súdu ešte nenastala, ako nedôvodnú. Z toho vyplýva, že žalobcovi bolo možné priznať len nárok na doposiaľ neuhradenú časť v poradí 21. splátky, splatnej 1. decembra 2019, vo výške 1,85 eura a ďalej na v poradí 22. až 51. splátku, teda na celkom 30 ďalších celých splátok, splatných v období od 1. januára 2020 do 1. júna 2022, každú vo výške 100,00 eur.

71. Zároveň, keďže žaloba bola na súde podaná dňa 27. októbra 2021, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offio posúdil otázku (či už čiastočného alebo úplného) premlčania uplatneného nároku, pričom dospel k záveru, že žiadna zo splatných a doposiaľ neuhradených splátok nie je premlčaná. Právne posúdenie otázky premlčania vychádza z ustanovenia § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, keďže v prejednávanej príhode bolo dohodnuté plnenie v splátkach. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka sa jednotlivé splátky úveru premlčujú v trojročnej premlčacej dobe (§101 Občianskeho zákonníka), pričom premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich splatnosti. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, najstaršou omeškanou neuhradenou splátkou istiny úveru bola (21.) splátka splatná 1. decembra 2019, a teda trojročná premlčacia doba pre túto splátku začala plynúť 2. decembra 2019 a s ohľadom na prerušenie plynutia premlčacích lehôt, ku ktorému došlo na podklade zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, by uplynula až dňa 15. februára 2023. Žaloba bola na súd podaná dňa 27. októbra 2021, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby pre všetky splátky, ktoré boli ku dňu vyhlásenia rozsudku už splatné a ešte neuhradené. Dĺžnú sumu tak tvorí súčet nezaplatených častí (21.) splátky istiny splatnej 1. decembra 2019 vo výške 1,85 eura a 30-tich splátok istiny splatných od 1. januára 2020 do vyhlásenia súdneho rozhodnutia, t.j. do 17. júna 2022 (t.j. 22. až 51. splátky) po 100,00 eur spolu vo výške 3 001,85 eur [= 1,85 eur + (30 x 100,00 eur)]. V tejto časti preto súd žalobe žalobcu ako dôvodne podanej vyhovel a v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy vo výške 4 311,00 eur súd žalobu zamietol, a to v časti nároku na zmluvné úroky (v zmysle Zmluvy vo výške 3 081,00 eur) a na náhradu poistného (vo výške 210,00 eur, ktorá suma bola z úhrad žalovaného započítaná práve na tento nárok žalobcu) z dôvodu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru, v časti nároku na splátky istiny úveru, splatné od 1. júla 2022 do 1. marca 2023 (vo výške 900,00 eur), z dôvodu, že v tejto časti bol nárok žalobcom v konaní uplatnený predčasne, a napokon, v časti o zaplatenie istiny vo výške 120,00 eur z dôvodu, že táto bola žalovaným uhradená po začatí konania.

72. K uvedenému súd len pre úplnosť dodáva, že keďže žalobca nemal nárok na úroky ani poplatky, nemal právo ani na tzv. náhradu poistného, ktorá má podľa názoru súdu povahu poplatku. V danom prípade totiž nejde o platenie poistného žalobcovi, ale o "náhradu poistného." Navyše, vyhlásenie žalovaného o pristúpení k poisteniu schopnosti splácať úver tak, ako bolo obsiahnuté v Prihláške, Dodatku a samotnej Zmluve, bolo celkom očividne už súčasťou žalobcom vopred pripravených formulárov, kde len samotný podpis žalovaného nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania individuálneho dojednania. Žalobca na žalovaným uplatnené prostriedky procesnej obrany nereagoval preukázaním toho, že v uvedenom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalovaný, respektíve, že žalovaný mal možnosť výberu, či poskytnutie tejto doplnkovej služby prijme alebo odmietne. Žalovaný ako spotrebiteľ nedostal žiadnu možnosť voľby s alternatívou obsahujúcou vyznačenie, že poistenie nepožaduje. Okrem toho z Prihlášky, Dodatku ani zo samotnej Zmluvy nie je zistiteľné, presne na aké poistné udalosti sa poistenie vzťahuje a najmä aké poistné plnenie

sa poistenému poskytne, ak nastane poistná udalosť. Súd preto nemal za preukázané, že poistná zmluva bola uzavretá platne podľa § 788 Občianskeho zákonníka.

73. Žalovaný sa nesplnením peňažného záväzku dostal do omeškania. Žalobcovi preto súd v zmysle citovaného ustanovenia § 369 ods. 1, ods. 3 Obchodného zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia priznal nárok na úrok z omeškania zo sumy jednotlivých omeškaných splátok istiny úveru, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej splátky istiny, najskôr však odo dňa 21. apríla 2019, od ktorého žalobca úrok z omeškania žiadal priznať. K uvedenému dátumu, ku ktorému bolo splatných prvých 13 splátok istiny úveru, však žalovaný uhradil už sumu prevyšujúcu 16 splátok istiny (sumu vo výške 1 674,15 eur), a teda nebol v omeškaní s plnením žiadnej zo splátok istiny. Prvá splátka istiny, s úhradou (časti) ktorej (vo výške 21,85 eur) sa žalovaný dostal do omeškania, bola až v poradí 20. splátka splatná 1. novembra 2019. Súd preto priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania z časti (20.) splátky splatnej 1. novembra 2019 vo výške 21,85 eur a následne zo splátok splatných od 1. decembra 2019 až do 1. júna 2022, a to vždy počnúc od 2. dňa toho ktorého mesiaca, v ktorom bola tá ktorá z týchto splátok splatná, keďže tieto splátky boli splatné vždy k 1. dňu toho ktorého mesiaca, a teda dňom nasledujúcim po tomto dni sa žalovaný dostal s ich úhradou do omeškania, zohľadniac pritom úhradu žalovaného vo výške 120,00 eur dňa 7. apríla 2022. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

74. V súvislosti so zmluvnou pokutou, ktorú si žalobca v spore taktiež uplatnil, súd poukazuje na ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti vyžadované u každého právneho úkonu v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná.

75. Žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a ktorých zmluvné podmienky spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, vrátane dojednaní o zmluvnej pokute, ktoré žalobca žiada od žalovaného zaplatiť. Znenie zmluvných podmienok upravujúce zmluvnú pokutu a obsiahnuté v článku 8. ods. 8.1. až 8.4. Zmluvy je natoľko komplikované a neprehľadné, že pre priemerného spotrebiteľa je len s ťažkosťami pochopiteľné, podľa názoru súdu poškodzuje spotrebiteľa, a preto je neplatné. Podľa znenia dotknutých zmluvných podmienok má totiž žalobca nárok na zmluvnú pokutu vo výške 14,60 % ročne z dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania z dlžnej sumy „napasovaným“ na daný prípad tak, aby spolu neprekročili priemernú RPMN naposledy zverejnenú pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov a súčasne neprevýšili trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., s tým, že pokiaľ táto sankcia prevýši výšku poskytnutého úveru, bude žalobca požadovať iba zákonný úrok z omeškania. Žalobca týmto spôsobom obchádza zákon, keď zmluvnú pokutu spolu s úrokmi z omeškania skrýva pod sankcie za omeškanie a vo svojej podstate si tak navyšuje úrok z omeškania na trojnásobok zákonného úroku z omeškania, t.j. na 15,00 % ročne, čím sa dopúšťa nekalej obchodnej praxe. Z týchto dôvodov súd žalobcovi zmluvnú pokutu nepriznal.

76. Vychádzajúc z uvedeného, považoval súd žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 3 001,85 eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 21,85 eur od 2. novembra 2019 do 7. apríla 2022, zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2019 do 7. apríla 2022, zo sumy 1,85 eur od 8. apríla 2022 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. mája 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. júla 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. augusta 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. septembra 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. októbra 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. novembra 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2020 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. mája 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. júla 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. augusta 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. septembra 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. októbra 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. novembra 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. decembra 2021 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. januára 2022 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. februára 2022 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. marca 2022 do zaplatenia, zo sumy 100,00 eur od 2. apríla 2022 do zaplatenia, zo

sumy 100,00 eur od 2. mája 2022 do zaplataenia, zo sumy 100,00 eur od 2. júna 2022 do zaplataenia. Keďže v priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že dlžnú sumu mu žalovaný do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil, bol k tejto povinnosti zaviazaný súdom. V rozsahu prevyšujúcom prisúdený nárok bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

77. Záverom súd, vzhľadom na už konštatovanú bezúročnosť, bezpoplatkovosť a nemožnosť zosplatenia žalovanému poskytnutého úveru, bez akýchkoľvek pochybností vyvolané hrubým porušením povinnosti žalobcu uloženej mu zákonom v rámci procesu uzatvárania dotknutej Zmluvy, z dôvodov hospodárnosti konania už len marginálne a bez potreby podrobnejšieho odôvodnenia uvádza, že (ostatné) žalovaným namietané skutočnosti, spočívajúce v neplatnosti predčasného zosplatenia úveru a absencii zákonom predpísaných náležitostí v Zmluve, boli žalovaným uplatnené taktiež dôvodne. Keďže Oznámenie o zosplatení považoval súd, vychádzajúc z jeho obsahu, len za upozornenie na možnosť zosplatenia v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu omeškania so splácaním a žalobca v konaní, a to ani na základe výzvy súdu nepredložil listinný dôkaz preukazujúci, že žalobca žalovaného následne písomne oboznámil s tým, že toto právo na zosplatenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka skutočne využil a úver zosplatnil, súd by ani v prípade, že by predčasné zosplatenie úveru prichádzalo v danom prípade do úvahy, nemohol mať na základe v konaní predložených listinných dôkazov splnenie zákonom vyžadovaných podmienok na predčasné zosplatenie pohľadávky za preukázané. Obdobne, pokiaľ by súd nekonštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu hrubého porušenia povinnosti žalobcu uloženej mu ustanovením § 7 ods. 1 uvedeného zákona, musel by k takémuto záveru dospieť podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.

78. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

79. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

80. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

81. Pokiaľ ide o časť výroku, ktorou súd umožnil žalovanému splácať súdom priznanú sumu v splátkach po 125,00 eur mesačne, súd mal za to, že uvedená forma splácania dlhu je vzhľadom na skutočnosti prezentované žalovaným v jeho vyjadrení k podanej žalobe a jeho doplnení odôvodnená. Vychádzajúc zo žalovaným deklarovaných a preukázaných mesačných príjmov vo výške približne 1 600,00 eur a výdavkov vo výške približne 1 250,00 eur, berúc osobitný zreteľ na vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom, majúci na pamäti aj potrebu pokračovať v splácaní v budúcnosti splatných splátok istiny predmetného úveru (v sume 100,00 eur mesačne), a súčasne prihliadajúc na legitímne očakávanie žalobcu ako veriteľa o úhrade dlhu v primeranej dobe, súd ustálil výšku mesačných splátok (v sume 125,00 eur) tak, aby vyhovel návrhu žalovaného, a tak eliminoval riziko, že súdom povolené splátky nebude schopný splácať, a zároveň došlo k splateniu dlžnej istiny úveru v lehote do dvoch rokov. Takto ustálenú sumu mesačných splátok považoval súd za primeranú okolnostiam prejednávaneho prípadu. Zároveň určil podmienky splatnosti splátok, dôsledky ich neplnenia ako aj podmienky zročnosti celého dlhu.

82. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

83. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

84. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

85. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca sa domáhal zaplataenia sumy v celkovej výške 7 312,85 eur s príslušenstvom, pričom súd mu

priznal nárok na zaplatenie sumy vo výške 3 001,85 eur s príslušenstvom, pričom úspech mu bolo potrebné pričítať aj v časti o zaplatenie sumy 120,00 eur s príslušenstvom, zodpovedajúcej úhrade žalovaného po podaní žaloby. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 42,69 %. Úspech vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie 4 191,00 eur s príslušenstvom, teda v rozsahu 57,31 % bolo potrebné pričítať žalovanému. Úspešnejšiemu žalovanému tak po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,62 % proti žalobcovi. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).